

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XI. évfolyam, 29. szám

2022. február 28

Gondolatok egy háborúról

Ötödik napja tart a háború a szomszédban, és ha másért nem, hát a menekültek egyre növekvő számából mindenki tudja már, hogy nagy a baj odaát. Vannak, persze, még fals hangok, hiszen nem vagyunk szokva sem háborúhoz, sem menekültekhez, ám a hírek és a „látvány” lassan mindenkit meggyőz a valóságról. No, meg arról, hogy nincs jó háború és rossz háború, csak háború van. Ami annyi féle, ahány, de közös bennük, hogy a támadó le akarja győzni a másik oldalt, akár minden áron, akit pedig megtámadtak, többnyire kiszolgáltatott helyzetben van. Igaz ez a katonákra és a civilekre egyaránt, utóbbiakból láthatunk egyre többet, és nem csak Záhonyban.

Fontos velejárója minden háborúnak, hogy nem csak azok a részesei, akik harcolnak, de a környezetük is. Tapasztalhatja már ezt is a záhonyi vasutas, mert a menekülők segítése közben, vagy szolgálatban, de még otthon is elgondolkodik, milyen következményei lehetnek számára a háborúnak. Például a nemzetközi személyszállító vonatok, bár a menetrendszerűség bizonytalan, de közlekednek, a teherforgalom viszont elapadóban van. Lehet. inkább megszűnőben, hiszen az orosz-ukrán átmenet már működésképtelen. Ami sok vasutasnak rossz, főleg, ha arra gondolunk, nagy ívű fejlesztések voltak tervben. Van, ami el is készült, épp a növekvő kelet-nyugati forgalomra számítva, és vannak, akik már át is mentek, vagy tervezik, hogy munkahelyet váltanak. Vajon hiába?

Ember tervez, Isten végez – tartja a mondás – ami akkor is igaz, ha isten, vagy istenek döntenek fölöttünk. És akkor, vagy akkor különösen rossz, a háborúzóknak és a szomszédoknak egyaránt. Még úgy is, ha semmi nem tart örökké, mert ez a háború sem fog. De ma nincs ember, aki felelősen kijelenthetné, hogy mikor lesz vége. Azt meg végképp nem lehet tudni, hogy mi lesz utána, milyen hatása lesz ránk, záhonyi vasutasokra, sőt, az országunkra. Így aztán egyelőre marad a remény, hogy mielőbb vége, és minél kisebb traumával. A remény, hogy mielőbb, és jó döntést hoznak, akik megtehetik.

Mindenesetre az emberek a napokban is emberek maradtak. A menekülők, nagyrészt nők és gyermekek csendesek és fegyelmezettek, a segítők – köztük sok vasutassal – kitartóak és jó szándékból tesznek mindent, amit ilyenkor csak lehet. Mert mindannyian bíznak, bízunk abban, hogy a háború, mint „a politika és az emberség kudarca” mielőbb véget ér!

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

HUMORSAROK

KÉRÉS

Ádám odasettenkedik az Úr elé: Óh, Uram, gyönyörű ez a Paradicsom, mégis, valami hiányzik.

- Mi lenne az, Ádám?
- Társaságra vágyom, uram!
- Megoldható, de ezért neked is adnod kell valamit.
- Mit?
- Az egyik kezed és lábad!

Ádám gondolkodik, vakarja a fejét, majd kiböki:

- Egy bordáért mit adnál...?

JÓINDULAT

Az ausztrál farmer megy a gyümölcsösébe egy tavacska mellett. Arra lesz figyelmes, hogy a tóban három meztelen szépség fürdik, ruháik szétdobálva a parton. Amint a lányok észreveszik, kikiabálják a partra, hogy addig nem mennek ki, amíg ő ott van. Erre a farmer felemeli a vödört, és azt mondja:

- Nyugi, csak a krokodilt jöttem megetetni...

Balogh Attila